

и размѣненитѣ мисли по него, се реши да се положатъ основитѣ на дружеството и по предложение на учителя *Василь Х. Беязовъ*, подкрепено отъ Антонъ Манлевъ и др., да се именува „Развитие“ съ уговорената целъ. Избра се настоятелство съ председателъ тогавашния окр. учил. инспекторъ *П. Недевски* и подпредседателъ пишещия тия рерове. Недевски не се явяваше на заседанията, навѣрно поради претрупана работа въ инспекцията. Подпредседателътъ стана председателъ и дружеството зафункционира.

Въ края на учебната година, поради тежко заболяване, се оттеглихъ отъ дружеството, обаче, то намѣри своя майсторъ въ лицето на Златевъ като председателъ. Общината отспъпи театралния салонъ-джамия (джамията служеше за складъ на артилер. полкъ) на дружество „Развитие“. Всички постъпили приходи отъ театрални представления, вечеринки, утра, събрания и др. минаваха къмъ фонда за театрална сграда. Златевъ не отпущаше никому пари отъ представленията освенъ за театралния фондъ.

Наивно бѣше да се вѣрва, че съ тѣй събранитѣ приходи, капка по капка, безъ крупни пожертвувания, ще може въ скоро време да се реализира уставната целъ. Никой, обаче, не отпаднаше духомъ и не се отчайваше. Всички се възхищаваха отъ благодатната целъ и я подкрепяха кой какъто можеше. Падането на Стамболовъ на 18 май 1894 год. не разколеба устояката на дружеството, макаръ нѣкои отъ виднитѣ му членове да се прѣснаха тогава, като чиновници на новото правителство. Редъ години председателството мина въ ръцетѣ на учителитѣ: *Василь Х. Беязовъ*, *Никола Ганчевъ*, *Петъръ Д. Неновъ*, на адвоката *Теофанъ Хинковъ* и др. *Неновъ* бѣ най-щастливия председателъ, защото въ негово време най-сетне стана мечтата реалностъ — започна се строежътъ.

Търнов. окр. управитель г. *Т. Бойчевъ*, по служебна работа въ Севлиево, бѣ помоленъ отъ А. Н. Коновъ, мисля, и отъ др. добри приятели на дружество „Развитие“, да съдействува за осъществяване на дружествената целъ. Вземайки присърдце едно такова добро дѣло, г. Бойчевъ се срѣща съ *Сава Хр. Геновъ* и при първа покана Савата, винаги готовъ на пожертвувания за обществени цели, обещава 5,000 лева на дружеството, същото направи и *Хаджи Хубанъ Кючуковъ*, плюсь едно негово праздно мѣсто, съседно на служещата за театраленъ салонъ джамия. Отъ мѣстото Кючуковъ сетне се отказа. Г. Бойчевъ, ж. на гр. София днесъ, въ следващия недѣленъ день, следъ една вечеринка въ г. Търново, безъ сънъ и почивка, търдва рано — въ призори съ фаетонъ да пристигне въ Севлиево преди свършека на Божествена литургия. Той присѣства на литургията въ църквата „Св. Пророкъ Илия“ и отъ тамъ право на гражданско събрание (мисля и въ събрание на общинския съветъ), дето държа слово за